

Øl, Vin, Silke og Pelsvarer. Jeg tør maaske være saa indiskret at oplyse, at det i Udvalget har været af overordentlig stor Vanskelighed at finde disse Separatposter, som skulde holde for. Luksusbeskatningen er jo taget saa stærkt i Brug i de senere Aar her i Landet, at det har vist sig, at det ikke er let at opfinde nye Skatteobjekter. Derfor har man maattet tage de gamle frem igen, Silkevarerne, der blev haardt medtaget ved den sidste Vedtagelse af Luksustoldloven, samt Øl og Vin. Der var i Udvalget ogsaa Tale om enkelte andre Skatteobjekter, men disse maatte opgives, fordi Finansministeren mente, det var ganske uforvarligt at belaste det paagældende Forbrug eller snarere de paagældende Industrier, og derfor endte man med at tilvejebringe 6 Mill. Kr. — hvis det giver 6 Mill. Kr., hvad jeg meget maa betvivle — og saa fingere, at man har 4 Mill. Kr. ved Siden af, idet man nemlig medregner Motorafgiften 4 Mill. Kr. som supplerende Indtægten op til 10 Mill. Kr. Denne Motorbeskatning er jo endnu gældende Lov, og der er jo da intet Menneske, der vilde have troet, at den var blevet ophævet, selv om ikke hele dette Lovkompleks var kommet frem. Jeg konstaterer derfor, at det ikke er lykkedes at finde mere end 6 Mill. Kr. i Luksusskatter, og at der ikke bliver anden Vej at gaa, naar der fremtidig skal bruges Penge, end den, vi fra vor Side har paavist: at forhøje de almindelige Toldskatter. Populært kan det være meget tiltalende at sige: Vi beskatter Øl og Vin, det er Luksus. Det er ogsaa et Skridt, vi fra vor Side tidligere har kunnet anerkende. Men der er jo Grænser for, hvor højt man kan gaa, uden at Forbruget hører op og derved den paagældende Tilvirkning aftager, saaledes at Statskassen ikke faar de Penge, den skal have. Vi tror, at det vil ske for Øllets Vedkommende, og saa gaar Forbruget over paa andre Artikler. I den Retning er der jo dog en Del Bevægelighed til Stede. Vi saa, hvorledes den høje Spirituskat i sin Tid drev Forbruget over paa Øl, og man kan ganske sikkert ogsaa delvis faa drevet Forbruget fra Øllet igen, naar Priserne bliver saa høje, som de maa blive med denne Beskatning paa Luksusøllet. Vi tror derfor ikke, at de Penge, der har været nævnt, vil indkomme i Statskassen. Det er ikke af Medfølelse med dem, der drikker dette Øl, at vi er imod Forslaget, men det er, fordi vi mener, at det er upraktisk at gaa til en saa høj Beskatning. Det samme kan maaske i nogen Grad siges om de andre Artikler. For Vinens Vedkommende skal der iværk-

sættes en tilbagevirkende Ekstrabeskatning, som gaar saa meget i Detailler, at den ganske sikkert for mange af de Vinindehaveres Vedkommende, som skal efterbeskattes, vil koste mere, end den indbringer, og det er en Foranstaltning, der er lige ubehagelig og besværlig for dem, der skal beskattes, og for Oppbørselsvæsenet.

Hvad Motorafgiften angaar, denne Fornyelse af Registreringsloven, som vi skal behandle med det samme, skal jeg ikke gøre videre Bemærkninger. Jeg mente, det var en Selvfølge, at denne Skat skulde fornyes. De enkelte Forandringer, der er sket i Lovforslaget, synes efter det, man har været i Stand til at se i det meget korte Tidsrum, vi har haft til denne Sags Behandling — vi fik først Lovforslaget i Gaar Aftes — ikke at indeholde nogen særlig Anstødssten; men jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom paa, at de 8 Mill. Kr., som skal repræsentere en Del af Tilbagebetalingen af de 40 Mill. Kr. til Landmandsbanken, det er Penge, som var baandlagt i Forvejen til ekstraordinære Afdrag paa den almindelige Statsgæld. Altsaa det, som man ved denne Lovs første Vedtagelse havde slaaet fast, at de Penge, den indbragte, skulde anvendes til Nedbringelse af den almindelige Statsgæld, det tages nu bort, for at Beløbet kan præsenteres i Forbindelse med de andre 32 Mill. Kr. som Valutaydelse.

Som jeg sagde i Begyndelsen af min Tale, var det vort oprigtige Ønske, den Gang vi begyndte at arbejde i Udvalget, at medvirke til, at der kunde komme Enighed til Veje, og at vi kunde naa det bedst mulige Resultat. Med Hensyn til Resultatets Omfang har vi jo imidlertid ikke kunnet gøre det større og mere vidtrækkende, end man ønskede fra de andre Sider, og med Hensyn til Dækningen af de 40 Mill. Kr. har man fra de andre Sider aldeles intet Hensyn taget til de Ønsker, der var fremme fra vort Partis Side. Vi har baade i Underudvalget og i Udvalget gentagne Gange foreslaaet en Forhøjelse af Tolden i Almindelighed, ligesom vi har nævnt, at vi kunde tænke os, at man undtog visse Toldsatser og beskattede visse Toldpositioner mere end andre. Vi har vist al mulig Forhandlingsvillighed, men det har været umuligt at formaa Repræsentanterne for de andre Partier til blot i nogen Grad at imødekomme de Ønsker, der var raadende hos os. Som Sagen forelaa, var der da intet andet for os at gøre end at fremsætte Forslag om en generel Told paa 50 pCt., hvad der jo ikke kunde give de 80 Mill. Kr., som den ærede Ordfører (Madsen-Mygdal) talte